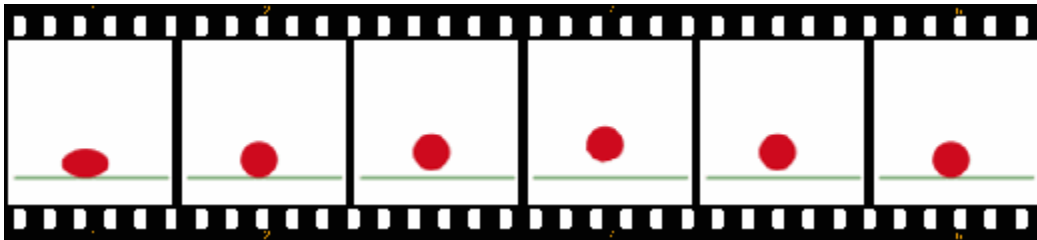

Az animáció

Az animáció viszonylag fiatal műfaj, hiszen a mozgókép kialakulásával egy időben, azaz a 19. század végén jelent meg. Igen kedvelt és népszerű alkotói területként mutatkozott be már a kezdetektől, bár széles körű elterjedéséhez, illetve művészi rangra emelkedéséhez némi időre volt szükség. Az elnevezés a latin anima (lélek), illetve animare (életre kelteni) kifejezésekből ered. Az animáció, mint minden mozgókép, állóképek sorozata. A használt animációs technikát az határozza meg, hogy ezek az állóképek milyen módszerrel készülnek. A hagyományos eljárások a kockánként történő rögzítést részesítik előnyben, a digitális technika már más megoldásokat is használ, ám a végeredmény ebben az esetben is képszekvencia, amely további átdolgozásra, effektezésre kerülhet. Az egyik legismertebb műfaj a rajzanimáció.

A rajzanimáció készítésekor a rajzoló minden képkockát külön megrajzolnak, majd kifestenek, még ma is, amikor ez már gyakran digitális eszközökkel történik. A klasszikus eljáráshoz úgynevezett világítódobozt vagy asztalt használnak, amelyen egymásra helyezett papírlapokra rajzolják a fázisokat, így az alulról jövő világításnak köszönhetően láthatóvá válik az előző néhány rajz. A látvány gazdagságát, illetve a mozgások komplexitását nagyban elősegítő találmány a celltechnika bevezetése volt, melyet Earl Hurd talált fel 1914-ben, és ez a módszer egészen a közelmúltig meghatározó eljárás volt a rajzfilmgyártásban. Lényege, hogy a figurákat cellemekre, vagyis átlátszó fóliákra rajzolják, ezáltal könnyen ráilleszthetők a hátra, illetve a külön rétegeken elhelyezett elemek mozgása és ritmusa egymástól függetlenül finomítható. Ezt az elvet követi a mai számítógépes programok jelentős része is, amikor rétegekre bontva engedik kezelni a mozgókép látványát.

Története

Mozgó jelenségek állóképekkel történő rögzítésének korai próbálkozásaira már az **őskőkori barlangrajzokon** is találhatunk példákat, ahol állatok több egymást átfedő lábbal ábrázoltak.

A 19. században a **fenakisztozkóp**, **zoetróp** és **praxinoszkóp** és a hasonló **pörgetős füzetek** voltak az első korai animációs eszközök melyek mozgást jelenítettek meg az egymást követő rajzokból technika segítségével - de az animáció nem fejlődött sokkal tovább a **mozgókép film** felfedezéséig.

Az első rajzfilmet a francia **Émile Cohl** készítette 1908-ban *Fantasmagorie* címmel. Az 1914-es *Gertie the Dinosaur* **Winsor McCay**tól volt az egyik első sikeres animációs film. Ezt tartják az első igazi képviselőjének a karakterközpontú animációnak (character animation).

Az 1930-as és 1960-as közti években nagy számban készültek **filmszínházakban** bemutatott animációs filmek, amelyek általában a **játékfilmek** előtt vetítettek. **MGM**, **Disney**, **Paramount** és a **Warner Bros.** voltak a legnagyobb 5–10 perces rajzfilm készítők.

1950-es években a **televízió** elterjedése csökkentette a mozik közönségét, az animációs film és a mozi animációs filmek száma is csökkenésnek indult. Manapság az animációs filmsorozatok főleg televízióra készülnek.